

Ty a já - Láďa Svoboda

Capo II

R: Je to psáno v dráze hvězd, je jen jedna cesta cest, když ty jsi já, pak já jsem ty.

Je to dávný lidský kód rozepsaný do všech not, když ty jsi já, pak já jsem ty.

a není větší síla světa, která zemi obepíná,
která lidská srdce splétá, všechno špatné zapomíná.

1. Co když k pluhu pustím pýchu a pak utoneme v tichu.
V dusném tichu, které křičí všechno pošlape a zničí.
Možná rozdělí nás dálky, možná práce, nemoc, války.
V honbě za ziskem a slávou dotovaný černou kávou.
Místo lásky v hlavě bouře, plno blesků, ohně, kouře
a já voják v poušti mýtů zakopán v jeskyni citů.
Opuštěn lidmi i Bohem, zavřeš dveře, řekneš sbohem
a co dál? A co dál?

R:

2. Co když uzřím marnou krásu a v ní budu hledat spásu,
šperky, šaty, drahé kovy, budu kráčet s modlou doby,
ponořená v sebeklamu, sebe zradím, tebe zklamou,
ukřivděná sebelítost promění mě v chladnou bytost.
Na dně studny která zebe vyschlý pramen lásky nebe
a já schoulená a cizí očekávám pramen ryzí
Opuštěná lidmi , Bohem, zavřeš dveře, řekneš sbohem
a co dál? A co dál?

R: